

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 206

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 31 martie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 36 din 30 ianuarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 480 din Codul civil.....	1-2	214. — Ordin al ministrului turismului privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2002, rectificat, al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Turism (I.N.C.D.T.), aflat în coordonarea Ministerului Turismului.....	12-15
Decizia nr. 94 din 6 martie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1075 din Codul civil.....	3-4	ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		60. — Decizie pentru modificarea Deciziei Consiliului Național al Audiovizualului nr. 21/2003 privind publicitatea și teleshoppingul la produse medicamentoase, tratamente medicale și suplimente nutritive.....	15
297. — Hotărâre pentru înființarea, organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu.....	4-6		
299. — Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane ...	7-12		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 36

din 30 ianuarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 480 din Codul civil

Nicolae Popa	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Maria Ștefan în Dosarul nr. 112/2000 al Judecătoriai Sectorului 1 București.

La apelul nominal sunt prezenți autorul excepției, precum și părțile Elena Brătianu, Adina Maria Ioana Missirliu, Eleonora Brătianu și Ana Maria Schafer prin avocat Niculae Rădulescu-Botică.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia, depunând în susținere note scrise.

Reprezentantul celorlalte părți solicită respingerea excepției, ca inadmisibilă, pentru aceleași motive care au fost arătate în raportul întocmit în cauză.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, ca inadmisibilă, arătând că textul legal criticat nu are legătură cu speța dedusă judecătii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 mai 2002, pronunțată în Dosarul nr. 112/2000, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 480 din Codul civil**, excepție ridicată de Maria Ștefan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției consideră că dispozițiile art. 480 din Codul civil contravine prevederilor art. 41 alin. (2) din Constituție, întrucât a dobândit imobilul ce face obiectul acțiunii în revendicare aflate pe rolul instanței de fond, prin contract de vânzare-cumpărare încheiat cu statul român, „care este obligat să garanteze contra evicțiunii”.

Instanța de judecată, constatând că în cauză ambele părți dețin titluri de proprietate valabile asupra imobilului în litigiu și întrucât în spețe similare instanțele de judecată au pronunțat soluții contradictorii, „datorită multiplelor interpretări ce pot fi date textelor legale aplicabile în cauză”, consideră necesar a fi sesizată Curtea Constituțională.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, arătând că articolul 480 din Codul civil — text cu aplicare generală, în care se definește dreptul de proprietate — cuprinde, de fapt, o dispoziție similară cu cea din art. 41 alin. (1) din Constituție.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile legale invocate sunt constituționale, constatând că, în speță, „autorul excepției de neconstituționalitate contestă modul de interpretare și practica neunitară a instanțelor judecătorești, în soluționarea unor cazuri similare”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Maria Ștefan în Dosarul nr. 112/2000 al Judecătoria Sectorului 1 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 ianuarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 480 din Codul civil, text care are următoarea redactare: „*Proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și a dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut, însă în limitele determinate de lege*”.

Autorul excepției susține că prevederile criticate încalcă art. 41 alin. (2) din Constituție.

În speță, Judecătoria Sectorului 1 București are de soluționat o cauză în care ambele părți dețin titluri de proprietate valabile asupra unui apartament. Titlul pârâtei este dobândit în temeiul Legii nr. 112/1995, prin cumpărarea imobilului aflat în patrimoniul statului, în vreme ce reclamantul invocă o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă prin care proprietatea le este retrocedată. Acțiunea reclamantelor în constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare a imobilului, încheiat de către pârâtă, fusese respinsă, ca nefondată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, față de cuprinsul art. 480 din Codul civil, ne aflăm în prezența unei definiții a dreptului de proprietate ce nu are a fi aplicată în rezolvarea unui litigiu privind contestarea ori recunoașterea dreptului de proprietate asupra unui bun. Invocarea acestui text în litigiul ce urmează să fie soluționat de Judecătoria Sectorului 1 București nu are nici o concludență.

Potrivit prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei.

Așa fiind, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor acestui text, ca inadmisibilă, în temeiul art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 94

din 6 martie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1075 din Codul civil

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1075 din Codul civil, excepție ridicată de Petru Tarara în Dosarul nr. 78/2002 al Judecătoriei Tulcea.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, considerând că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 martie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 78/2002, **Judecătoria Tulcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1075 din Codul civil.** Excepția a fost ridicată de Petru Tarara, pârât într-o cauză civilă ce are ca obiect o cerere de evacuare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispunerea evacuării, în temeiul dispozițiilor art. 1075 din Codul civil, aduce atingere principiului inviolabilității domiciliului, a vieții intime, familiale și private, consacrat prin prevederile art. 26 și 27 din Constituție.

Judecătoria Tulcea, reținând că dispozițiile legale criticate sunt incidente în cauză, apreciază că acestea nu fac decât să reglementeze sancțiunea în cazul neexecutării unor obligații de a face sau de a nu face, astfel că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, iar în conformitate cu art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, Curtea Constituțională a solicitat punctul de vedere al Avocatului Poporului.

Guvernul, considerând că temeiul acțiunii în evacuare îl constituie art. 572—580 din Codul de procedură civilă și nu art. 1075 din Codul civil, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată, în esență, că dispoziția cuprinsă în art. 1075 din Codul civil se aplică numai obligațiilor de a face *intuitu personae*, altele decât cele care au ca obiect predarea unui bun în cadrul unei acțiuni reale, așa cum este acțiunea în evacuare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textul legal criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate. Astfel, arată că, în cazul în care, în speță, s-ar dispune evacuarea, incident în cauză ar fi art. 27 alin. (2) lit. a) din Constituție, prin care se instituie una dintre excepțiile de la principiul inviolabilității domiciliului.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1075 din Codul civil, care au următoarea redactare: *„Orice obligație de a face sau de a nu face se schimbă în dezdăunări în caz de neexecutare din partea debitorului”*.

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorul excepției invocă încălcarea următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 26: *„(1) Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată.*

(2) Persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri.”

— Art. 27: *„(1) Domiciliul și reședința sunt inviolabile. Nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul ori în reședința unei persoane fără învoirea acesteia.*

(2) De la prevederile alineatului (1) se poate deroga prin lege în următoarele situații:

a) pentru executarea unui mandat de arestare sau a unei hotărâri judecătorești;

b) pentru înlăturarea unei primejdii privind viața, integritatea fizică sau bunurile unei persoane;

c) pentru apărarea siguranței naționale sau a ordinii publice;

d) pentru prevenirea răspândirii unei epidemii.

(3) Perchezițiile pot fi ordonate exclusiv de magistrat și pot fi efectuate numai în formele prevăzute de lege.

(4) Perchezițiile în timpul nopții sunt interzise, afară de cazul delictului flagrant.”

Examinând excepția, Curtea reține că instanța de judecată a fost investită să soluționeze o cerere de evacuare întemeiată pe dispozițiile art. 1075 din Codul civil. Aceste dispoziții legale reglementează situația în care debitorul nu execută de bunăvoie o obligație de a face sau de a nu face, caz în care creditorul poate cere executarea silită a acestei obligații. Față de acest aspect, Curtea Constituțională observă că temeiul acțiunii îl reprezintă dispozițiile art. 572—580 din Codul de procedură civilă, care

se referă la predarea silită de bunuri mobile sau imobile, iar nu cele ale art. 1075 din Codul civil.

Sub această rezervă, Curtea, analizând pe fond excepția de neconstituționalitate, constată că nu se poate reține vreo legătură semnificativă între art. 26 din Constituție și textul de lege criticat. Prevederile constituționale menționate impun autorităților publice obligația constituțională de a respecta și ocroti viața intimă, familială și privată împotriva oricăror atentate din partea oricui. Aceasta înseamnă că nimeni nu se poate amesteca în viața intimă, familială sau privată a persoanei, fără consimțământul explicit și liber exprimat al acesteia. În jurisprudența sa, concretizată în Decizia nr. 40 din 7 iulie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 30 noiembrie 1993, și Decizia nr. 136 din 7 decembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 din 25 ianuarie 1994, Curtea

Constituțională a statuat mai mult, în sensul că respectarea și ocrotirea vieții intime, familiale și private nu se asigură în detrimentul altor cetățeni sau al autorităților, iar respectul vieții private poate fi exercitat numai atunci când el corespunde cerințelor moralei și ordinii publice și nu aduce atingere drepturilor altora.

În legătură cu încălcarea art. 27 din Constituție privind inviolabilitatea domiciliului, Curtea constată că nici această critică nu poate fi reținută, deoarece textul constituțional prevede și unele excepții de la regula inviolabilității, precum situația executării unei hotărâri judecătorești. Curtea observă că, în speță, dacă instanța de judecată va dispune evacuarea autorului excepției, aceasta se va face printr-o hotărâre judecătorească și, prin urmare, sunt pe deplin respectate prevederile constituționale ale art. 27 alin. (2) lit. a) teza a doua.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (6) și al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA,

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1075 din Codul civil, excepție ridicată de Petru Tarara în Dosarul nr. 78/2002 al Judecătoriei Tulcea.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru înființarea, organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu

În temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se înființează Garda Națională de Mediu, instituție publică cu personalitate juridică, finanțată de la bugetul de stat, care funcționează sub autoritatea Ministerului Apelor și Protecției Mediului, prin preluarea și reorganizarea Gărzii de Mediu din cadrul Ministerului Apelor și Protecției Mediului și a inspecției silvice din subordinea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

(2) Garda Națională de Mediu are următoarea structură organizatorică:

a) Comisariatul General al Gărzii Naționale de Mediu, cu sediul în municipiul București;

b) Comisariatul Municipiului București al Gărzii Naționale de Mediu;

c) comisariatele județene ale Gărzii Naționale de Mediu;

d) Comisariatul de Mediu al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.

Art. 2. — Garda Națională de Mediu este un corp specializat de control și inspecție, cu atribuții în urmărirea

respectării prevederilor legale în domeniul protecției mediului, silviculturii și cinegetic, cu statut specific, care se organizează potrivit prezentei hotărâri.

Art. 3. — În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin Garda Națională de Mediu cooperează cu autoritățile administrației publice centrale și locale, cu reprezentanții ai societății civile, cu persoane juridice și fizice, în limitele legii.

Art. 4. — (1) Garda Națională de Mediu este condusă de un comisar general, funcție asimilată, ca salarizare, secretarului de stat, numit prin decizie a primului-ministru la propunerea ministrului apelor și protecției mediului.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale comisarul general emite ordine și decizii cu caracter intern.

(3) Comisarul general are în subordine 2 comisari generali adjuncți, numiți și revocați din funcție de către comisarul general, în condițiile legii.

(4) Structura organizatorică a Gărzii Naționale de Mediu cuprinde un număr de 644 de posturi prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 5. — (1) Comisarii-șefi ai comisariatelor județene, Comisariatului Municipiului București și al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării” se subordonează direct comisarului general al Gărzii Naționale de Mediu, care îi numește și îi revocă din funcție, în condițiile legii.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor lor comisarii-șefi acționează din ordinul conducătorului autorității centrale pentru protecția mediului, al comisarului general sau la sesizarea prefectului, conform legii.

Art. 6. — Spațiul și patrimoniul necesare desfășurării activității Comisariatului General al Gărzii Naționale de Mediu, comisariatelor județene, al municipiului București și al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării” se preiau pe bază de protocol de la Ministerul Apelor și Protecției Mediului și Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor sau de la alte instituții subordonate ori aflate sub autoritatea celor două ministere.

Art. 7. — Garda Națională de Mediu are următoarele atribuții principale în domeniul protecției mediului, silviculturii și cinegetic:

a) controlează activitățile cu impact major asupra mediului înconjurător, constată încălcările prevederilor actelor normative în domeniul protecției mediului și aplică sancțiunile contravenționale prevăzute de acestea;

b) participă la intervențiile pentru eliminarea sau diminuarea efectelor majore ale poluărilor asupra factorilor de mediu, stabilește cauza acestora și aplică sancțiunile contravenționale prevăzute de lege, inclusiv oprirea unor instalații și/sau suspendarea unor activități pe perioade determinate, atunci când este pusă în pericol sănătatea cetățenilor sau când poluările depășesc limitele admise de legislația de mediu;

c) sesizează organele de urmărire penală și colaborează cu unitățile de poliție și/sau de jandarmerie la constatarea faptelor care, potrivit legislației de mediu, constituie infracțiuni;

d) cooperează, pe bază de protocoale, cu toate autoritățile cărora le-au fost stabilite, potrivit legii, atribuții referitoare la protecția mediului;

e) controlează investițiile în domeniul mediului în toate fazele de execuție și are acces la întreaga documentație;

f) constată încălcările privind implementarea prevederilor amenajamentelor silvice în domeniul mediului și aplică sancțiunile contravenționale prevăzute de lege;

g) constată și sancționează faptele de natură contravențională prevăzute de legislația din domeniul silvic cu privire la exploatarea și comercializarea materialului lemnos;

h) constată și sancționează contravențiile la legislația cinegetică cu privire la gestionarea fondurilor de vânatoare, evaluarea efectivelor de vânat și exercitarea vânătorii;

i) constată și sancționează actele de braconaj, precum și alte fapte care constituie contravenții la legislația în vigoare în domeniul cinegetic.

Art. 8. — (1) Garda Națională de Mediu exercită control operativ, tematic și inopinat, potrivit atribuțiilor prevăzute la art. 7.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor ce le revin comisarii Gărzii Naționale de Mediu sunt investiți cu exercițiul autorității publice a statului, în virtutea căruia au următoarele drepturi:

a) să aibă acces deplin, în condițiile legii, în orice situație, în amplasamentele și incintele în care se desfășoară o activitate generatoare de impact negativ asupra mediului;

b) să legitimeze în vederea stabilirii identității persoanele care încalcă dispozițiile legale din domeniile de competență ale Gărzii Naționale de Mediu;

c) să conducă la sediul organelor de poliție persoanele a căror identitate nu a putut fi stabilită, suspecte de săvârșirea unor fapte ilegale;

d) să efectueze, împreună cu organele de poliție, controale ale mijloacelor de transport, când există indicii cu privire la săvârșirea unor infracțiuni în domeniul mediului, silviculturii, vânătorii și pescuitului;

e) să rețină, împreună cu organele de poliție, în vederea efectuării primelor cercetări, persoanele suspecte și mijloacele de transport folosite pentru săvârșirea unor infracțiuni la legislația de mediu;

f) să rețină în vederea confiscării, pe baza constatărilor efectuate, bunurile și mijloacele de transport folosite sau rezultate în urma săvârșirii faptelor ilegale;

g) să participe, după caz, împreună cu organele competente la controlul specific în punctele de trecere a frontierei de stat.

Art. 9. — Actele de constatare a contravențiilor, întocmite de comisarii Gărzii Naționale de Mediu, sunt acte procedurale, potrivit reglementărilor legale privind regimul juridic al contravențiilor, cu toate efectele prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 10. — (1) Personalul de conducere, de specialitate și de execuție al Gărzii Naționale de Mediu are calitatea de funcționar public sau de personal contractual, după caz, potrivit legii, în limita posturilor stabilite prin prezenta hotărâre și a bugetului aprobat.

(2) Personalul Gărzii Naționale de Mediu poartă uniformă cu însemne distinctive și este dotat cu armament de serviciu pe care are dreptul să-l utilizeze și obligația să-l păstreze în condițiile legii. Pentru îndeplinirea atribuțiilor folosește autovehiculele inscripționate corespunzător și alte mijloace din dotare.

(3) Modelul de uniformă, însemnele distinctive, normele de dotare cu armament și muniție, mijloacele de transport, aparatura tehnică adecvată și alte mijloace de lucru se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(4) Comisariatul General al Gărzii Naționale de Mediu elaborează programele și organizează pregătirea profesională inițială și periodică a personalului Gărzii Naționale de Mediu.

(5) Armamentul de serviciu din dotarea personalului Gărzii Naționale de Mediu se asigură din disponibilitățile Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne sau ale altor instituții autorizate, pe baza protocoalelor încheiate cu acestea.

(6) Programul de pregătire și de tragere cu armamentul din dotare se realizează în cooperare cu unitățile Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne sau ale altor instituții autorizate, pe baza protocoalelor încheiate cu acestea.

Art. 11. — (1) Numărul maxim de posturi, precum și fondurile necesare funcționării Gărzii Naționale de Mediu în anul 2003 se asigură din bugetul Ministerului Apelor și Protecției Mediului și prin preluarea, conform art. 50 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, a numărului de posturi și a alocației bugetare corespunzătoare de la Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

(2) Se autorizează ministerele prevăzute la alin. (1) să actualizeze, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, structura posturilor și a cheltuielilor cu salariile, ca urmare a aplicării prevederilor prezentei hotărâri.

(3) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la solicitarea celor două ministere, modificări în structura bugetului de stat pe anul 2003, respectiv în bugetul Ministerului Apelor și Protecției Mediului și al Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

Art. 12. — Regulamentul de organizare și funcționare, drepturile și îndatoririle de serviciu ale personalului de specialitate al Gărzii Naționale de Mediu se aprobă, în

condițiile legii, prin ordin al comisarului general, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 13. — Încadrarea pe funcție și salarizarea personalului Gărzii Naționale de Mediu se fac în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 191/2002 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2003 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractat din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică și Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 192/2002 privind reglementarea drepturilor de natură salarială ale funcționarilor publici, precum și cu celelalte prevederi legale în vigoare.

Art. 14. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe aceeași dată se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.167/2001 privind înființarea Gărzii de Mediu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 789 din 12 decembrie 2001, și art. 19 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 23 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul apelor și protecției mediului,
Petru Lificiu

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

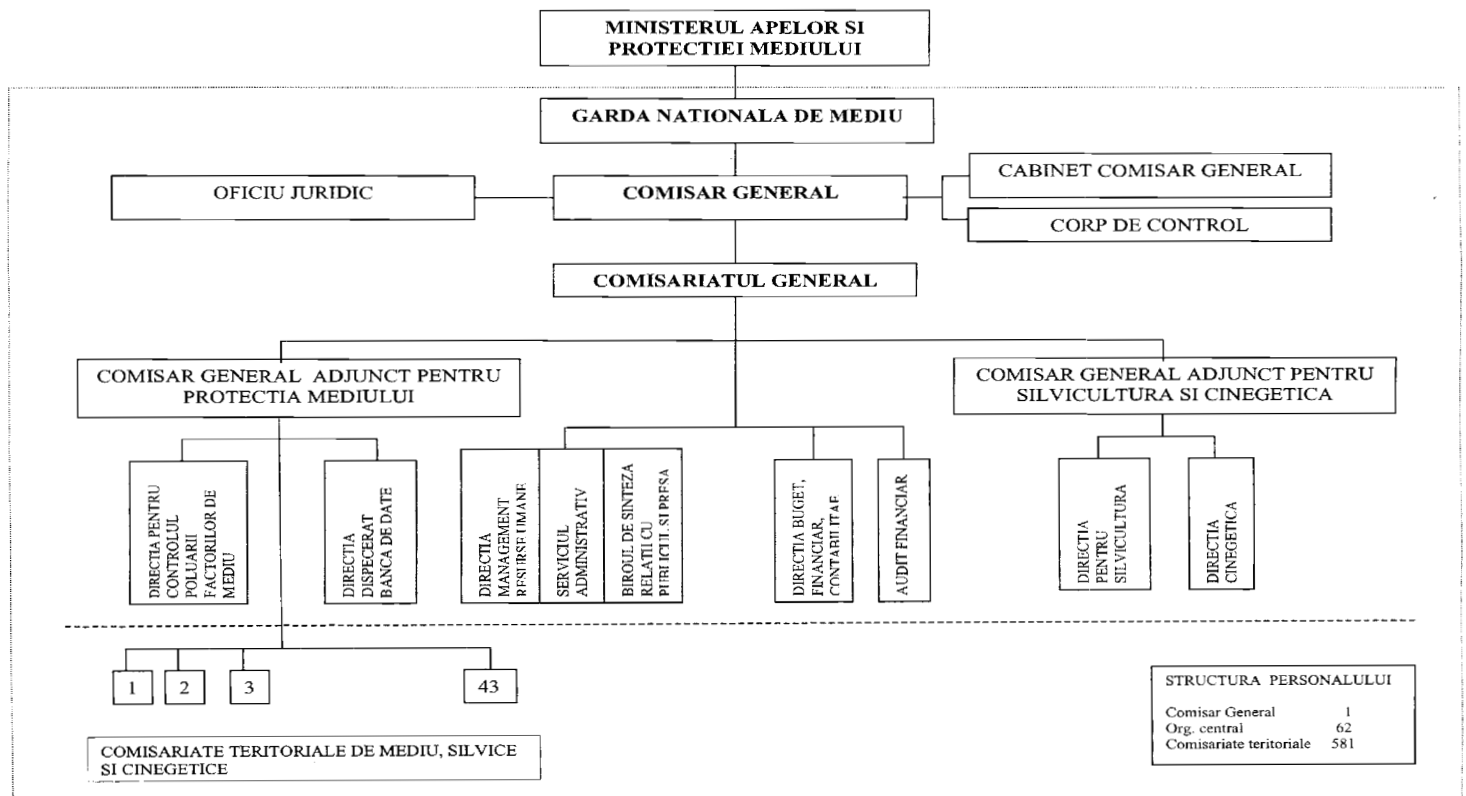
Ministrul apărării naționale,
Ioan Mircea Pașcu
Ministru de interne,
Ioan Rus

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 13 martie 2003.
Nr. 297.

ANEXĂ*

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 678/2001
privind prevenirea și combaterea traficului de persoane**

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 49 din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Regulamentul de aplicare a României, Partea I, nr. 783 din 11 decembrie 2001, cu dispozițiilor Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și com- modificările ulterioare, prevăzut în anexa care face parte terea traficului de persoane, publicată în Monitorul Oficial al integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul justiției,
Rodica Mihaela Stănoiu
Ministru de interne,

Ioan Rus

Ministrul afacerilor externe,

Mircea Geoană

Ministrul muncii și solidarității sociale,

Marian Sârbu

Ministrul sănătății și familiei,

Daniela Bartos

p. Ministrul educației și cercetării,

Radu Damian,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 13 martie 2003.
Nr. 299.

ANEXĂ

REGULAMENT

de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Activitatea de prevenire și combatere a traficului de persoane, precum și activitatea de protecție și asistență a victimelor acestui trafic se desfășoară în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 678/2001, cu modificările ulterioare, ale prezentului regulament și ale Planului național de acțiune pentru combaterea traficului de ființe umane, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.216/2001, denumit în continuare *Plan național de acțiune*.

Art. 2. — Autoritățile publice cooperează în permanență cu organizațiile neguvernamentale române și străine, precum și cu organizațiile interguvernamentale, pentru desfășurarea de activități specifice prevenirii traficului de persoane, în special pentru conștientizarea opiniei publice asupra fenomenului traficului de persoane și consecințelor acestuia.

CAPITOLUL II

Prevenirea traficului de persoane

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 3. — Activitatea de prevenire a traficului de persoane se desfășoară de către instituțiile prevăzute în Legea nr. 678/2001, în prezentul regulament și în Planul național de acțiune, potrivit competențelor.

Art. 4. — Instituțiile prevăzute la art. 3, în colaborare cu organizațiile neguvernamentale române și străine care desfășoară activități în domeniu, vor lua măsuri pentru realizarea și difuzarea de materiale de informare, documentare, materiale video, pliante, panouri, în vederea informării populației, la nivel național și regional, cu privire la fenomenul traficului de persoane.

SECȚIUNEA a 2-a

**Grupul interministerial de lucru pentru coordonarea
și evaluarea activității de prevenire și combatere
a traficului de persoane**

Art. 5. — (1) Pentru desfășurarea unitară, coordonarea și evaluarea activităților de prevenire și combatere a traficului de persoane, se constituie, în cadrul Comitetului Național de Prevenire a Criminalității, fără personalitate juridică, Grupul interministerial de lucru pentru coordonarea și evaluarea activității de prevenire și combatere a traficului de persoane, denumit în continuare *Grup interministerial*.

(2) Grupul interministerial are următoarele atribuții principale:

a) analizează cauzele traficului de persoane și condițiile care favorizează fenomenul traficului de persoane, precum și structura, starea și dinamica acestuia, pe baza datelor oferite de instituțiile abilitate;

b) evaluează efectele măsurilor legislative și ale altor măsuri luate în domeniul prevenirii și combaterii traficului de persoane;

c) analizează datele și informațiile în domeniu pe baza cărora formulează propuneri pentru modificarea și completarea legislației, precum și propuneri pentru elaborarea de noi acte normative în domeniul prevenirii și combaterii traficului de persoane;

d) elaborează strategii de prevenire împreună cu instituțiile implicate și cu reprezentanții organizațiilor neguvernamentale care desfășoară activități în domeniu;

e) sprijină programele locale de prevenire și combatere a traficului de persoane;

f) urmărește îndeplinirea atribuțiilor stabilite în Planul național de acțiune și formulează propuneri pentru îndeplinirea acestor atribuții;

g) întocmește materialul de informare care urmează să fie pus, de către misiunile diplomatice și consulare ale României în străinătate, la dispoziția victimelor traficului de persoane;

h) întocmește materiale de informare cuprinzând drepturile victimelor traficului de persoane, care urmează să fie puse la dispoziție acestora de autoritățile cu atribuții în acest sens;

i) elaborează trimestrial rapoarte de activitate pe care le supune atenției instituțiilor interesate;

j) realizează trimestrial evaluări ale activității de prevenire și combatere a traficului de persoane, pe baza datelor puse la dispoziție de instituțiile implicate și de asociațiile și fundațiile ce desfășoară activități în domeniu;

k) asigură o bună colaborare între instituțiile statului și asociațiile și fundațiile cu activitate în domeniu;

l) elaborează și prezintă periodic rapoarte de activitate Comitetului Național de Prevenire a Criminalității.

Art. 6. — (1) Grupul interministerial este compus din 4 reprezentanți ai Ministerului de Interne, dintre care cel puțin un reprezentant al Direcției generale de combatere a crimei organizate și antidrog, și câte un reprezentant al următoarelor autorități publice, desemnat prin ordin al conducătorului instituției din care face parte:

- a) Ministerul Justiției;
- b) Ministerul Afacerilor Externe;
- c) Ministerul Public;
- d) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale;
- e) Ministerul Educației și Cercetării;
- f) Ministerul Administrației Publice;
- g) Ministerul Sănătății și Familiei;
- h) Ministerul Tineretului și Sportului;
- i) Ministerul Culturii și Cultelor;
- j) Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție.

(2) Coordonatorul Grupului interministerial este directorul general al Direcției generale de combatere a crimei organizate și antidrog din cadrul Ministerului de Interne.

Art. 7. — (1) Grupul interministerial se întrunește lunar și ori de câte ori este nevoie.

(2) Lucrările Grupului interministerial sunt conduse de coordonatorul grupului, iar în lipsa acestuia, de o persoană desemnată de acesta.

(3) La lucrările Grupului interministerial pot participa și reprezentanți ai altor autorități sau instituții publice decât cele prevăzute la art. 6 alin. (1), specialiști, precum și reprezentanți ai asociațiilor și fundațiilor care desfășoară activități în domeniul prevenirii traficului de persoane și al asistenței și consilierii victimelor acestui trafic.

(4) Secretariatul Grupului interministerial este asigurat de Secretariatul general al Ministerului de Interne.

SECȚIUNEA a 3-a

Atribuțiile Ministerului Muncii și Solidarității Sociale

Art. 8. — Ministerul Muncii și Solidarității Sociale elaborează periodic buletine statistice, diferențiate pe sexe, privind șomerii, rata șomajului, persoanele cuprinse în cursuri de calificare, recalificare și perfecționare, precum și persoanele care parcurg procesul de mediere a muncii în vederea ocupării, pe care le transmite Grupului interministerial și instituțiilor prevăzute în art. 6 alin. (1).

Art. 9. — Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă organizează anual, la nivel național, burse ale locurilor de muncă pentru șomerii.

Art. 10. — Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă colaborează cu instituțiile cu atribuții în aplicarea Planului național de acțiune la elaborarea de materiale de informare asupra riscurilor pe care le prezintă traficul de persoane, ce vor fi prezentate persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă.

Art. 11. — Victimele traficului și persoanele îndreptățite la venitul minim garantat din zonele defavorizate, precum și alte persoane cu risc ridicat de a fi traficate se cuprind ca „grup țintă” în Programul național de ocupare a forței de muncă și în Programul național de formare profesională anual.

Art. 12. — În județele în care funcționează centrele de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane, prevăzute în art. 32 din Legea nr. 678/2001, programele anuale de ocupare a forței de muncă și de formare profesională pentru „grupul țintă” prevăzut în art. 11 sunt elaborate de agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, pe baza propunerilor centrelor, aprobate de consiliile județene.

Art. 13. — Persoanele cu risc ridicat de a fi traficate și victimele traficului de persoane beneficiază cu prioritate de serviciile oferite de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, respectiv de agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, în special de agențiile în a căror rază funcționează centre de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane, potrivit normelor legale privind sistemul asigurărilor de șomaj și a stimulării ocupării forței de muncă.

Art. 14. — Programele speciale de scurtă durată pentru inițierea sau formarea profesională a persoanelor cazate în centre de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane se întocmesc de agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene în a căror rază funcționează centrele, se aprobă de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă și se includ în Programul național de ocupare a forței de muncă și în Programul național de formare profesională anual.

Art. 15. — Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, Ministerul Industriei și Resurselor și Ministerul Finanțelor Publice studiază oportunitatea unor măsuri de stimulare a agenților economici care angajează atât persoane cu risc ridicat de a fi traficate, cât și victime ale traficului, care au absolvit cursuri, formulând propuneri în acest sens.

SECȚIUNEA a 4-a

Atribuțiile Ministerului Educației și Cercetării

Art. 16. — Pentru prevenirea traficului de persoane Ministerul Educației și Cercetării ia măsuri pentru:

a) includerea în cadrul programei disciplinei „Cultură civică” a unor referiri clare care vizează explicit problema traficului de persoane;

b) realizarea în cadrul orelor de cultură civică a unor recomandări cu referire specială la problematica traficului de persoane;

c) includerea în cadrul orelor de dirigenție a unor teme privind traficul de persoane;

d) organizarea la casele corpului didactic, la palatele și cluburile copiilor și în unitățile de învățământ preuniversitar a unor acțiuni de informare și prevenire asupra traficului de persoane, cu participarea, după caz, a unor reprezentanți ai Ministerului de Interne, Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, Ministerului Sănătății și Familiei, Ministerului Justiției, ai asociațiilor, fundațiilor și organizațiilor neguvernamentale române, străine și internaționale, care desfășoară activități în domeniul prevenirii traficului de persoane, sau chiar a unor victime ale traficului de persoane;

e) consilierea părinților și a profesorilor în cadrul unor seminarii menite să limiteze riscul implicării copiilor și tinerilor în traficul de persoane;

f) dezvoltarea activităților extrașcolare și oferirea de alternative educaționale elevilor și tinerilor proveniți din familii dezorganizate, predispuși la abandon școlar și familial;

g) orientarea profesională și a carierei elevilor și tinerilor, constând în informare, documentare și consultanță vizând integrarea școlară și profesională a acestora;

h) reintegrarea elevilor victime ale traficului de persoane în sistemul educațional, în funcție de specificul traumei suferite;

i) organizarea de seminarii de formare metodică a profesorilor și consilierilor școlari cu tema „Participarea școlii la prevenirea și combaterea traficului de persoane“;

j) distribuirea în rețeaua școlară a unor materiale informative cu privire la fenomenul traficului de persoane: cauze, consecințe, riscuri etc.;

k) organizarea unor acțiuni cu caracter regional, național și internațional privind problematica traficului de persoane și rolul școlii în prevenirea acestui fenomen;

l) sprijinirea de campanii mass-media, destinate elevilor și tinerilor, care să exemplifice și să explice cauzele, dimensiunile, consecințele și amploarea acestui fenomen;

m) introducerea în planurile manageriale ale inspectorilor școlari generali, inspectorilor generali adjuncți și ale directorilor unităților de învățământ a unor obiective care să vizeze prevenirea și combaterea traficului de persoane.

Art. 17. — Ministerul Educației și Cercetării inițiază și desfășoară programe școlare pentru prevenirea analfabetismului și abandonului școlar în rândul persoanelor cu risc crescut de a fi traficate.

Art. 18. — Împreună cu Ministerul Sănătății și Familiei, Ministerul Educației și Cercetării organizează în instituțiile de învățământ campanii de informare și educare referitoare la riscurile și efectele bolilor cu transmitere sexuală.

SECȚIUNEA a 5-a

Atribuțiile Ministerului Afacerilor Externe

Art. 19. — Potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 678/2001, Ministerul Afacerilor Externe este abilitat să întocmească o listă cu statele care prezintă potențial ridicat sub aspectul traficului de persoane, care se comunică Grupului interministerial și, la cerere, instituțiilor interesate.

Art. 20. — Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul de Interne vor adopta măsurile necesare, în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, pentru a împiedica accesul pe teritoriul României al cetățenilor străini în legătură cu care există indicii temeinice că ar fi implicați în traficul de persoane.

Art. 21. — Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României acordă asistență, la cerere, cetățenilor români victime ale traficului de persoane, aflați pe teritoriul țării în care funcționează respectivele misiuni sau oficii.

Art. 22. — (1) Ministerul Afacerilor Externe asigură difuzarea către cei interesați, prin intermediul misiunilor diplomatice și al oficiilor consulare ale României în

străinătate, a unor materiale de informare privind drepturile persoanelor victime ale traficului de persoane, potrivit legislației române și a statului de reședință.

(2) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate asigură informarea organelor judiciare străine cu privire la reglementările române în materie.

(3) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate asigură publicarea, inclusiv prin mijloace electronice proprii, a informațiilor referitoare la legislația națională și a statului străin în domeniu, precum și a adreselor centrelor de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane sau asimilate acestora.

SECȚIUNEA a 6-a

Atribuțiile Ministerului de Interne

Art. 23. — (1) Ministerul de Interne, prin structurile sale specializate, cu sprijinul altor ministere, realizează și menține în actualitate baza de date privind fenomenul traficului de persoane, monitorizează și evaluează periodic acest fenomen.

(2) Ministerul de Interne realizează studii privind cauzele și evoluția traficului de persoane la nivel național, pe care le prezintă instituțiilor interesate și Grupului interministerial.

(3) Ministerul de Interne organizează culegerea de date și informații în legătură cu fenomenul traficului de persoane, verificarea, prelucrarea și stocarea acestora.

Art. 24. — (1) Ministerul de Interne asigură, la cerere, pe teritoriul României protecția fizică a persoanelor victime ale traficului, care sunt părți în procesul penal.

(2) Sumele necesare asigurării protecției fizice a persoanelor prevăzute la alin. (1) se suportă de Ministerul de Interne din fondurile bugetare alocate anual cu această destinație.

Art. 25. — Inspectoratul General al Poliției, cu aprobarea ministrului de interne, publică semestrial informațiile statistice și rapoartele de evaluare ale Ministerului de Interne cu privire la fenomenul traficului de persoane la nivel național.

Art. 26. — (1) Ministerul de Interne asigură, prin structurile sale specializate, la toate punctele de trecere a frontierei de stat a României, personal special instruit pentru identificarea și preluarea victimelor, în vederea îndrumării acestora către instituțiile specializate.

(2) Cercetarea cazurilor de trafic de persoane se efectuează de ofițeri anume desemnați, specializați în audierea victimelor traficului. Audierea femeilor victime ale traficului de persoane se realizează, de regulă, de ofițeri femei.

(3) Ministerul de Interne organizează cursuri de formare și specializare a personalului propriu implicat în cercetarea cazurilor de trafic de persoane și în audierea victimelor traficului.

Art. 27. — Ministerul de Interne ia măsuri pentru:

a) informarea populației în zonele de risc ridicat despre fenomenul traficului de persoane;

b) identificarea persoanelor implicate în desfășurarea de activități legate de migrația ilegală și traficul de persoane, precum și a locurilor de desfășurare a acestor activități;

c) sprijinirea programelor alternative organizate de instituțiile abilitate pentru victimele traficului care nu doresc să se întoarcă în țara de origine.

Art. 28. — Pentru sesizarea cazurilor de trafic și pentru asistența victimelor traficului, Ministerul de Interne înființează o linie telefonică permanentă, cu apeluri gratuite.

SECȚIUNEA a 7-a

Atribuțiile Ministerului Justiției

Art. 29. — Ministerul Justiției și Ministerul Public, pe baza datelor proprii, efectuează studii periodice în scopul identificării cauzelor care determină și a condițiilor care favorizează traficul de persoane.

Art. 30. — În vederea prevenirii și combaterii traficului de persoane, Ministerul Justiției:

a) realizează periodic studii pentru evaluarea efectelor măsurilor legislative asupra fenomenului traficului de persoane;

b) asigură pregătirea și perfecționarea magistraților în domeniul combaterii traficului de persoane;

c) contribuie la realizarea de strategii naționale și locale pentru prevenirea traficului de persoane;

d) asigură desfășurarea în bune condiții a cooperării judiciare internaționale în materie;

e) urmărește perfecționarea cadrului legislativ intern în materie;

f) asigură asistența de specialitate pentru elaborarea actelor normative în materie și pentru implementarea acestora;

g) elaborează și promovează proiecte de acte normative în materii conexe prevenirii și combaterii traficului de persoane;

h) participă, alături de instituțiile prevăzute în art. 6 alin. (1), la realizarea de campanii de informare a opiniei publice asupra fenomenului traficului de persoane.

SECȚIUNEA a 8-a

Atribuțiile Ministerului Administrației Publice

Art. 31. — (1) Ministerul Administrației Publice sprijină și coordonează activitatea centrelor de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane.

(2) Centrele de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane trebuie să dispună de personal specializat în lucrul cu victimele traficului. Personalul specializat își desfășoară activitatea pe baza unui ghid de lucru elaborat de instituțiile abilitate împreună cu organizațiile neguvernamentale.

(3) Regulile de conduită a personalului din centrele de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane se stabilesc prin ordin al ministrului administrației publice.

Art. 32. — (1) Ministerul Administrației Publice elaborează materiale privind măsurile de prevenire și combatere a traficului de persoane, desfășurate pe plan local, pe care le prezintă Grupului interministerial.

(2) Ministerul Administrației Publice realizează și difuzează materiale documentare privind riscurile la care pot fi expuse persoanele, potențiale victime ale traficului de persoane.

SECȚIUNEA a 9-a

Atribuțiile Ministerului Sănătății și Familiei

Art. 33. — Ministerul Sănătății și Familiei:

a) organizează, în cadrul comunităților vulnerabile, campanii de informare și educare referitoare la bolile cu transmitere sexuală;

b) ia măsuri pentru informarea persoanelor asupra riscurilor căsătoriilor de conveniență.

Art. 34. — Ministerul Sănătății și Familiei împreună cu Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, Ministerul Educației și Cercetării și Ministerul Tineretului și Sportului desfășoară programe educaționale, de sănătate și psihologice, având drept țintă grupurile de risc, copiii străzii și copiii instituționalizați.

Art. 35. — Ministerul Sănătății și Familiei participă, potrivit competențelor legale, împreună cu alte instituții abilitate

și cu organizațiile neguvernamentale la desfășurarea de campanii de informare a opiniei publice asupra cauzelor, riscurilor și consecințelor traficului de persoane.

SECȚIUNEA a 10-a

Atribuții ale altor ministere

Art. 36. — Ministerul Culturii și Cultelor și Ministerul Tineretului și Sportului desfășoară, potrivit competențelor, programe culturale și educative pentru întărirea sentimentului demnității umane și protecției proprii persoane, precum și programe de educație extrașcolară pentru părinți și copii, privind combaterea violenței împotriva fetelor și femeilor.

Art. 37. — Ministerul Industriei și Resurselor, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Institutul Național de Statistică promovează programe pentru combaterea sărăciei și șomajului.

Art. 38. — Ministerul Culturii și Cultelor, prin intermediul cultelor religioase, ia măsurile necesare pentru conștientizarea societății cu privire la consecințele traficului de persoane.

CAPITOLUL III

Metodologia de repatriere a cetățenilor români victime ale traficului de persoane

Art. 39. — Misiunile diplomatice, respectiv oficiile consulare ale României în străinătate, sunt responsabile de aplicarea metodologiei de repatriere a cetățenilor români victime ale traficului de persoane.

Art. 40. — Misiunile diplomatice, respectiv oficiile consulare ale României în străinătate, pun la dispoziție victimelor traficului de persoane materiale informative privind drepturile pe care le au, procedurile judiciare, precum și condițiile și regulile de cazare existente în centrele de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane din țară.

Art. 41. — (1) De îndată ce intră în posesia unei informații privind existența în țara de reședință a unor cetățeni români victime ale traficului de persoane, misiunile diplomatice, respectiv oficiile consulare ale României în străinătate, solicită autorităților locale competente datele de identificare a persoanelor în cauză, precum și alte informații utile în vederea repatrierii, în special:

a) dacă persoana în cauză posedă pașaport sau alt document de identitate;

b) dacă persoana care urmează să fie repatriată dorește acest lucru și dacă dispune de mijloacele necesare procurării biletului de transport.

(2) Pentru identificarea victimei misiunile diplomatice, respectiv oficiile consulare ale României în străinătate, transmit Direcției relații consulare a Ministerului Afacerilor Externe și Inspectoratului Național pentru Evidența Persoanelor informațiile obținute potrivit alin. (1).

(3) În situația în care persoana în cauză nu dispune de pașaport sau de un alt document de identitate, Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor asigură identificarea acesteia și comunică misiunii diplomatice sau oficiului consular, prin intermediul Direcției relații consulare, imediat sau în cel mult 5 zile lucrătoare de la primirea solicitării, aprobarea pentru eliberarea documentului de călătorie în vederea repatrierii.

(4) Misiunile diplomatice, respectiv oficiile consulare, pot aproba, în baza art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 24/1992 privind stabilirea serviciilor consulare și a taxelor percepute pentru prestarea acestora, aprobată cu modificări prin Legea nr. 89/1993, cu modificările și completările ulterioare, eliberarea titlurilor de călătorie pentru victimele traficului de persoane, cu scutire de plata taxelor consulare.

Art. 42. — După eliberarea documentelor de identitate și obținerea documentului de transport, misiunile diplomatice, respectiv oficiile consulare ale României în străinătate,

comunică Inspectoratului General al Poliției de Frontieră numele și prenumele persoanei, numărul și seria documentului de identitate, mijlocul de transport, punctul de frontieră prin care urmează să intre în țară, data și ora sosirii la punctul de frontieră, precum și solicitarea victimei de a fi cazată într-un centru de asistență și consiliere a victimelor traficului.

Art. 43. — (1) Misiunile diplomatice, respectiv oficiile consulare ale României în străinătate, colaborează cu autoritățile locale pentru asigurarea cazării și întreținerii victimelor traficului de persoane, până la repatrierea acestora, precum și a biletului de transport.

(2) În situația în care în statul de reședință nu este posibilă cazarea gratuită a persoanelor prevăzute la alin. (1), părinții sau rudele apropiate ale acestora vor fi anunțate să transmită la misiunea diplomatică, respectiv la oficiul consular, sau să depună la casieria Ministerului Afacerilor Externe contravaloarea costului cazării, biletului de transport și întreținerii până la data repatrierii.

(3) Dacă persoana care urmează să fie repatriată în baza prezentei metodologii sau familia acesteia nu dispune de mijloacele necesare achitării contravalorii cazării, întreținerii și biletului de transport, suma respectivă va fi transferată în contul Ministerului Afacerilor Externe de consiliul local din localitatea de domiciliu a acesteia.

(4) După efectuarea transferului, misiunea diplomatică, respectiv oficiul consular, pe baza instrucțiunilor primite de la Centrala Ministerului Afacerilor Externe, va achita costurile aferente repatrierii și întreținerii minimale zilnice a persoanei în cauză.

Art. 44. — (1) Ministerul de Interne și Ministerul Administrației Publice vor comunica Ministerului Afacerilor Externe adresele centrelor de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane, precum și măsurile concrete pe care le iau autoritățile române pentru asistența și protecția cetățenilor străini victime ale traficului de persoane.

(2) Pe baza elementelor menționate la alin. (1) Ministerul Afacerilor Externe, prin misiunile sale diplomatice, respectiv oficiile consulare, face demersurile necesare pentru aplicarea reciprocității în asigurarea asistenței și protecției cetățenilor români victime ale traficului de persoane în străinătate.

CAPITOLUL IV

Asistența și protecția victimelor traficului de persoane

Art. 45. — Inspectoratul General al Poliției de Frontieră comunică datele privitoare la victimele traficului de persoane, primite potrivit art. 42, punctului de frontieră unde urmează să sosească victima, pentru ca aceasta să fie preluată de ofițerii special desemnați, precum și unității de poliție în a cărei rază funcționează centrul de asistență și consiliere în care victima a solicitat să fie cazată, pentru a prelua victima de la punctul de frontieră și pentru a-i asigura protecția fizică până la cazarea în centru.

Art. 46. — (1) Ofițerii special desemnați vor aduce la cunoștință victimelor de îndată faptul că au dreptul să depună plângere împotriva persoanelor care le-au traficată, precum și să se constituie parte vătămată și parte civilă în procesul penal, întocmind despre aceasta un proces-verbal semnat de victimă și de persoana care l-a întocmit.

(2) Dacă persoana nu cunoaște limba română, i se va pune la dispoziție, în mod gratuit, un interpret.

Art. 47. — În cazul în care starea de sănătate și starea psihică a victimei permit, ofițerii special desemnați vor lua o declarație victimei, cu acordul acesteia, cu privire la fapta a cărei victimă este, la făptuitori, precum și la orice alte împrejurări care prezintă interes pentru activitatea organelor judiciare.

Art. 48. — Dacă victima a solicitat să fie cazată într-un centru de asistență și consiliere, aceasta va fi cazată, de regulă, în centrul solicitat de aceasta sau în centrul cel mai apropiat de localitatea sa de domiciliu, în funcție de capacitatea de cazare și de gradul de ocupare ale acestor centre.

Art. 49. — La primirea în centru victimelor li se vor aduce la cunoștință drepturile și obligațiile pe perioada șederii în centru.

Art. 50. — (1) Durata cazării victimei într-un centru de asistență și consiliere nu poate depăși 10 zile.

(2) Durata cazării poate fi prelungită, la solicitarea organelor judiciare, cu cel mult până la 3 luni sau, după caz, pe perioada procesului penal.

Art. 51. — După expirarea termenelor prevăzute în art. 50 alin. (1) și (2), dacă victimele doresc să beneficieze în continuare de asistență și există posibilități de cazare, conducerea centrului poate aproba rămânerea victimei în centru pentru încă o perioadă de cel mult 3 luni.

Art. 52. — (1) Centrele sunt amenajate și dotate astfel încât să ofere condiții optime de cazare și igienă personală, hrană, asistență psihologică și medicală.

(2) Victimelor traficului de persoane, cazate temporar, li se asigură de către asistenții sociali din aparatul consiliului local în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea centrele informații și consiliere pentru a beneficia de facilitățile asigurate prin lege.

Art. 53. — (1) Persoanelor vătămate prin infracțiunile prevăzute în Legea nr. 678/2001, cu modificările ulterioare, precum și altor victime ale acestor infracțiuni li se acordă o protecție și o asistență specială, fizică, juridică și socială.

(2) Personalul centrelor de asistență și protecție și lucrătorii Ministerului de Interne asigură respectarea vieții private și a confidențialității identității victimelor traficului de persoane primite în centre.

(3) Programele de asistență derulate în centre vor urmări recuperarea fizică, psihologică și socială a victimelor infracțiunilor prevăzute în Legea nr. 678/2001, cu modificările ulterioare.

(4) Minorilor li se acordă protecție și asistență specială, în raport cu vârsta lor.

(5) Femeilor victime ale traficului de persoane, precum și celor care sunt supuse unui risc ridicat de a deveni victime ale acestor infracțiuni li se acordă o protecție și o asistență socială specifică.

Art. 54. — (1) Victimele traficului de persoane primite în centrele de asistență și protecție sunt informate cu privire la procedurile judiciare și administrative aplicabile, precum și cu privire la posibilitatea de a beneficia, potrivit legii, de măsuri specifice de protecție a martorilor.

(2) Personalul specializat din cadrul centrelor are obligația de a aduce la cunoștință persoanelor prevăzute la art. 43 din Legea nr. 678/2001 că au dreptul să primească asistență juridică obligatorie pentru a putea să își exercite drepturile în cadrul procedurilor penale prevăzute de lege, în toate fazele procesului penal, și să își susțină cererile și pretențiile civile față de persoanele care au săvârșit infracțiunile prevăzute în Legea nr. 678/2001, în care ele sunt implicate.

Art. 55. — Autoritățile române facilitează cetățenilor străini victime ale traficului de persoane întoarcerea în țara lor de origine fără nici o întârziere nejustificată și le asigură transportul în deplină securitate până la frontiera statului român, dacă nu este prevăzut altfel în acordurile bilaterale sau multilaterale la care România este parte.

Art. 56. — (1) Pentru asigurarea securității lor fizice victimele traficului de persoane, cetățeni străini, pot fi cazate în centrele special amenajate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 iar solicitanții unei forme de protecție în România pot fi cazați în centrele special

amenajate, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2001, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Victimele traficului de persoane, cetățeni străini, sunt informate în locurile de cazare, într-o limbă pe care o înțeleg, cu privire la procedurile judiciare și administrative aplicate.

(3) Persoanele cazate potrivit alin. (1) pot beneficia de consiliere psihică și psihologică, precum și de asistență medicală și socială, într-o limbă pe care o înțeleg.

Art. 57. — În cazul în care străinii victime ale traficului de persoane nu posedă nici un document de identitate, li se facilitează de către Direcția relații consulare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe sau de către organele competente ale Ministerului Administrației Publice eliberarea unui nou pașaport sau titlu de călătorie, după caz.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 58. — (1) În cazul aducerii în România de către o companie de transport de victime ale traficului de persoane, cunoscând caracterul ilicit al traficului, compania de transport este obligată să asigure cazarea și întreținerea

acestora pe perioada stabilită de Ministerul de Interne și să suporte transportul lor până la frontiera română, potrivit legii.

(2) Minorilor cetățeni străini care însoțesc victimele traficului de persoane sau care sunt ei înșiși victime li se aplică, în mod corespunzător, prevederile referitoare la minori din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002.

Art. 59. — Asociațiile și fundațiile care fac dovada că desfășoară programe de servicii de asistență socială pentru victimele traficului de persoane, cum ar fi: cazare, hrană, consiliere psihică, psihologică și juridică, asistență medicală, vor putea beneficia de subvenții de la bugetul de stat sau, după caz, de la bugetele locale, în condițiile legii.

Art. 60. — (1) Instituțiile prevăzute în art. 6 alin. (1) își desemnează reprezentanții în Grupul interministerial în termen de 30 de zile de la aprobarea prezentului regulament.

(2) În același termen numele reprezentanților se comunică Secretariatului Grupului interministerial în vederea convocării pentru prima întrunire.

(3) La prima întrunire Grupul interministerial adoptă regulamentul propriu de funcționare.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TURISMULUI

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2002, rectificat, al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Turism (I.N.C.D.T.), aflat în coordonarea Ministerului Turismului

În temeiul Hotărârii Guvernului nr. 24/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Turismului, al Legii nr. 292/2002 privind stabilirea modalității de aprobare a bugetelor de venituri și cheltuieli ale institutelor naționale de cercetare-dezvoltare, precum și al art. 24 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică,

ministrul turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2002, rectificat, al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Turism (I.N.C.D.T.), aflat în coordonarea Ministerului Turismului, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Turism (I.N.C.D.T.) reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea prin ordin al ministrului turismului,

după obținerea avizului Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 3. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin atrage răspunderea contravențională în condițiile legii.

Art. 4. — Direcția generală economică, administrativă și resurse umane și Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Turism (I.N.C.D.T.) vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul turismului,
Matei-Agathon Dan

București, 6 martie 2003.
Nr. 214.

BUGETUL
de venituri și cheltuieli pe anul 2002, rectificat al Institutului Național
de Cercetare-Dezvoltare în Turism (I.N.C.D.T.)

- mii lei -

SPECIFICATIE	Nr. rd.	BVC 2002 aprobat	INFLUENȚE (+)	BVC 2002 actualizat
A	0	1	2	3
I. VENITURI TOTALE, din care:	01	5520000	+ 1328000	6848000
1. VENITURI DIN EXPLOATARE din care:	02	5510000	+ 1285000	6795000
a). Venituri din activitatea de bază ¹	03	5510000	+ 1260000	6770000
b). Venituri din alte activități	04	-	+ 25000	25000
2. VENITURI FINANCIARE	05	10000	+ 43000	53000
3. VENITURI EXCEPTIONALE	06	-	-	-
II. CHELTUIELI TOTALE, din care:	07	5255958	+ 1009042	6265000
1. CHELTUIELI PENTRU EXPLOATARE, TOTAL, din care:	08	5250958	+ 1014042	6265000
a). Cheltuieli materiale	09	250000	+ 122439	372439
b). Cheltuieli de personal, din care:	10	3693572	+ 205216	3898788
- salarii brute	11	2787200	+ 132800	2920000
- C.A.S.	12	531924	+ 50458	582382
- ajutor de somaj	13	123600	+ 10006	133606
- contributie pentru asigurări sociale de sănătate, conf. L 145/1997	14	195104	+ 9296	204400
- fond special de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap (O.U.G. nr.102/1999)	15	55744	+ 2656	58400
- fond special de susținere a învățământului de stat (O.G.nr.75/1999)		-	-	-
c). Cheltuieli de exploatare privind amortizarea și provizioanele	16	64656	+ 49617	114273
d). Cheltuieli prevăzute de art. 37 din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001	17	17500	-	17500
e). Cheltuieli de protocol	18	25000	- 1000	24000
f). Cheltuieli de reclamă și publicitate	19	25000	- 25000	-
g). Cheltuieli cu sponsorizarea	20	-	-	-
h). Tichete de masă	21	321300	- 53300	268000
l). Alte cheltuieli	22	853930	+ 716070	1570000
2. CHELTUIELI FINANCIARE	23	5000	- 5000	-
3. CHELTUIELI EXCEPTIONALE	24	-	-	-
III. REZULTAT BRUT	25	264042	+ 318958	583000
IV. ALTE CHELTUIELI DEDUCTIBILE STABILITE POTRIVIT LEGII, din care:	26	6515	- 6515	-
- fond de rezervă	27	6515	- 6515	-

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

¹) Veniturile realizate din contractele de cercetare încheiate cu Ministerul Educației și Cercetării sunt în sumă de 2.562.200 mii lei: 50.000 mii lei — contract nr. 1.309 cu AMCSIT (programul RELANSIN); 122.200 mii lei — contract nr. 69/2001 cu USAMV (programul AGRAL); 940.000 mii lei act adițional la contractul nr. 558/2000; 1.000.000 mii lei contract nr. 19/2002 cu Ministerul Educației și Cercetării; 250.000 mii lei contract nr. 8/2002 cu ICI (programul INFOSOC); 200.000 mii lei contract nr. 3A01/2002 (programul AMTRANS).

A	0	1	2	3
V. ACOPERIREA PIERDERILOR DIN ANII PRECEDENTI	28	-	-	-
VI. IMPOZIT PE PROFIT	29	75312	+ 73403	148715
VII. PROFITUL DE REPARTIZAT (potrivit O.G. nr. 64/2001), din care:	30	188730	- 188730	-
a) Rezerve legale	31	13202	- 13202	-
b). Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenti	32	-	-	-
c). Alte rezerve constituite ca surse proprii de finantare, aferente profitului rezultat din vânzări active, respectiv aferente facilităților fiscale la impozitul pe profit	33	-	-	-
d). Alte repartizări prevăzute de lege	34	-	-	-
e). Până la 10% pentru participarea salariatilor la profit	35	17552	- 17552	-
f). Minim 50% vărsăminte la bugetul de stat	36	87764	- 87764	-
g). Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la literele a) - f)	37	70212	- 70212	-
VII. PROFITUL DE REPARTIZAT rămas după acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți (potrivit O.G. nr. 57/2002), din care:	38	-	+ 434285	434285
a). pentru cointeresarea personalului angajat	39	-	+ 86857	86857
b). pentru finanțarea dezvoltării institutului, în conformitate cu planul de investiții și dotări aprobat de organul administrației centrale coordonator	40	-	+ 260571	260571
c). pentru desfășurarea activității curente	41	-	+ 86857	86857
d). vărsăminte la buget	42	-	-	-
VIII. SURSE DE FINANTARE A INVESTITIILOR, din care:	43	49296	+ 130372	179668
1. Surse proprii	44	49296	+ 130372	179668
2. Alocatii de la bugetul de stat pentru investitii	45	-	-	-
3. Credite bancare pentru investitii	46	-	-	-
4. Alte surse	47	-	-	-
IX. CHELTUIELI PENTRU INVESTITII, din care:	48	49296	+ 130372	179668
1. Investitii	49	49296	+ 130372	179668
2. Rambursări rate aferente creditelor pentru investitii	50	-	-	-

A	0	1	2	3
X. DATE DE FUNDAMENTARE				
1. Volumul de activitate	51	5520000	+ 1328000	6848000
2. Costuri aferente volumului de activitate	52	5255958	+ 1009042	6265000
3. Rezultate (+)	53	264042	+ 318958	583000
4. Număr mediu de personal, total institut, din care:	54	28	-	28
- număr mediu personal de cercetare-dezvoltare	55	24	-	24
5. Câștigul mediu lunar pe salariat, total institut **)	56	6172840	+ 343456	6516296
6. Câștigul mediu lunar pe personal de cercetare dezvoltare **)	57	6979167	- 438297	6540870
7. Rentabilitatea (rd. 53/rd. 52 x 100)	58	5,02	+ 4,28	9,3
8. Productivitatea muncii pe total personal - mii lei/pers (rd. 51/rd. 54)	59	197143	+ 47428	244571
9. Rata rentabilității financiare (rd. 30 sau 38 x 100/ capital propriu)	60	106,78	+ 106,4	213,18

**) Câștigul mediu lunar pe salariat este calculat fără influența sumelor prevăzute pentru plata indemnizațiilor membrilor Consiliului de Administrație, a directorului general și a drepturilor bănești ale persoanelor angajate pe bază de convenție civilă de prestări de servicii.

N O T Ă :

În cheltuielile cu salariile pe anul 2002 s-au cuprins și:

- suma de 307.720 mii lei, reprezentând indemnizațiile membrilor consiliului de administrație;
- suma de 385.000 mii lei, reprezentând drepturile bănești ale directorului general;
- suma de 116.000 mii lei, reprezentând drepturile bănești ale persoanelor angajate pe bază de convenție civilă de prestări de servicii.

ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

DECIZIE

pentru modificarea Deciziei Consiliului Național al Audiovizualului nr. 21/2003 privind publicitatea și teleshoppingul la produse medicamentoase, tratamente medicale și suplimente nutritive

Având în vedere dubla calitate a Consiliului Național al Audiovizualului, de garant al interesului public și de unică autoritate de reglementare în domeniul programelor audiovizuale,

în scopul clarificării și în vederea evitării unor posibile erori de interpretare a prevederilor art. 6 alin. (2) din Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 21/2003,

în temeiul art. 17 alin. (1) lit. d) din Legea audiovizualului nr. 504/2002,

membrii Consiliului Național al Audiovizualului adoptă următoarea decizie:

Articol unic. — Articolul 6 alineatul (2) din Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 21 din 28 ianuarie 2003 privind publicitatea și teleshoppingul la produse medicamentoase, tratamente medicale și suplimente nutritive, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 4 martie 2003, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Este interzisă difuzarea de publicitate și teleshopping care înfățișează medici, stomatologi, farmaciști sau asistente medicale care recomandă sau avizează medical produse medicamentoase, tratamente medicale, vitamine, suplimente alimentare, nutrienți, suplimente nutritive sau produse de larg consum, cu excepția produselor de igienă personală.”

Președintele Consiliului Național al Audiovizualului,
Ralu Filip

București, 18 martie 2003.
Nr. 60.

Regia Autonomă Monitorul Oficial în pas cu timpul

Centrul pentru relații cu publicul
Șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sector 5, București

Tel.: 411.58.33
Fax: 410.77.36

E-mail: multimedia@ramo.ro
Website: www.monitoruloficial.ro

PROMPT, COMOD, MODERN ȘI UȘOR DE UTILIZAT

Prompt, comod, modern - prin **procurarea electronică** a Monitorului Oficial al României atât în sistem abonament, cât și selectiv, a anumitor numere ale Monitorului Oficial al României sau acte normative.

OPERATIVITATE

Transmiterea Monitorului Oficial al României se face prin **e-mail, zilnic**, pe măsura apariției acestuia, intrându-se în posesia lui în ziua tipării. Fiecare Monitor Oficial este cuprins într-un fișier de tip PDF și se citește cu Acrobat Reader, ceea ce înseamnă că pentru a recepționa și a utiliza informația legislativă vă este suficient contul de e-mail și Acrobat Reader, aplicație ce se poate lua **gratuit** de pe Internet (www.adobe.com).

DIVERSITATE

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea I și Partea I bis** (numere incluse în abonament) - Legi, decrete, hotărâri și alte acte - **204 EUR** pentru monopost sau rețea.

În condițiile în care dispuneți de rețea, pentru fiecare utilizator final contravaloarea prestației este de **8 EUR/lună**, acordându-se o **reducere de 20%** pentru o rețea cu mai mult de 5 stații de lucru și o **reducere de 40%** pentru o rețea cu mai mult de 40 de stații de lucru. Cu ajutorul unui „motor de căutare” (inclusiv numai în abonamentul aferent anului 2003) se poate regăsi cu ușurință un act normativ din perioada 22 decembrie 1989 până la zi, după orice criteriu sau orice combinație de criterii de căutare, răspunsul foarte rapid constând în prezentarea actelor găsite - în funcție de criteriile de căutare selectate - cu menționarea titlului actului și a numărului Monitorului Oficial în care a fost publicat.

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea I, în limba maghiară** - **120 EUR**.

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a II-a** - Dezbateri parlamentare - **192 EUR**.

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a III-a** - Publicații și anunțuri - **60 EUR**.

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a IV-a** - Publicații ale agenților economici - **228 EUR**.

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a VI-a** - Achiziții publice - **192 EUR**.

Prin aceleași mijloace multimedia (e-mail, CD, dischete):

- **colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea I și Partea I bis** (numere incluse în abonament) **1989-2002 (319 EUR)**
- **selecții Monitorul Oficial, Partea I, Partea a II-a, Partea a III-a, Partea a IV-a, Partea a V-a, Partea a VI-a (0,08 EUR/pag.)**
- **versiunea electronică a lucrării "Actele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I - 22 dec. 1989 - 31 ian. 2002"** - lucrare ce cuprinde titlurile actelor normative publicate în perioada menționată, cu indicarea actelor normative ce au adus modificări și/sau completări (**15 EUR**).

Prețurile includ T.V.A.

Plata se face în lei, la cursul de schimb (B.N.R.) din ziua efectuării plății.

COLECȚII TEMATICE pe suport electronic

Legislație privind jocurile de noroc*	2,3 EUR
Legislație în domeniul asistenței medicale*	7,8 EUR
Legislație privind noemele de medicina muncii*	3,5 EUR
Legislație privind dezvoltarea regională a României și regimul zonelor defavorizate*	3,7 EUR
Legislația viei și vinului*	4,3 EUR
Legislație în domeniul silviculturii și protecției vântului*	9,1 EUR
Legislație privind investițiile directe și dezvoltarea activității economice*	0,7 EUR
Reglementări privind concesionările în domeniul sanitar-veterinar	1,4 EUR
Reglementări privind locuința - ediția a IV-a*	6,6 EUR
Sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale*	3 EUR
Întreprinderile mici și mijlocii*	4,1 EUR
Circulația pe drumurile publice	2,3 EUR
Reglementări privind circulația pe drumurile publice	5,8 EUR
Impozitul pe venit - ediția a IV-a	12,5 EUR
Reglementări privind taximetria și închirierea autoturismelor	1,1 EUR
Codul muncii	4,1 EUR

COLECȚII TRILINGVE pe suport electronic

	Preț în EUR/versiune			
	români	francezi	englezi	germani
Vol.19 - Legea protecției mediului*	1,7	3,8	3,6	
Vol.20 - Reglementări privind locuințele trecute în proprietatea statului*	3,1	6,4	6,6	
Vol.22 - Organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ	1,8	3,8	3,8	
Vol.25 - Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe	2,1	4,4	4,2	
Vol.26 - Lege privind procedura reorganizării și lichidării judiciare*	1,4	3	3	
Vol.27 - Lege privind desființarea în siguranță a activităților nucleare*	1,1	2,5	2,4	
Vol.28 - Legea apelor	2,4	5,4	5,1	
Vol.29 - Lege privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social	0,3		0,6	
Vol.30 - Lege privind desființarea în siguranță a activităților nucleare*	1,1		2,5	2,5
Vol.31 - Amenajarea teritoriului național*	0,5		1	1
Vol.32 - Societăți comerciale. Registrul comerțului*	3,6		7,8	7,7
Vol.33 - Legislație bancară*	2,9		6,2	6,2
Vol.34 - Avocatul Poporului*	1,4		2,8	2,9
Vol.35 - Dezvoltarea regională în România*	0,3		0,8	0,7
Vol.37 - Proprietatea publică și concesionările	1		2,1	
Vol.38 - Prevenirea și sancționarea spălării banilor	0,4		0,8	0,8
Vol.40 - Dezvoltarea regională în România și regimul zonelor defavorizate*	4		8,2	8,2
Vol.41 - Investiții directe și dezvoltarea activității economice*	0,8		1,6	1,5
Vol.42 - Ordinea publică, apărarea și siguranța națională	2		4,4	4,3
Vol.43 - Consiliul Legislativ. Curtea Supremă de Justiție*	3,2		6,9	6,9
Vol.44 - Accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică	0,6		1,3	1,2
Vol.46 - Reglementări privind administrația publică locală și alegerile locale*	3,2		7,1	7,8
Vol.47 - Asigurări și reasigurări în România	0,6		1,2	1,1
Vol.48 - Fondul funciar*	7,2		15,3	14,8
Vol.49 - Reglementări privind locuința*	3,3		7,1	6,8
Vol.50 - Alegeri parlamentare și prezidențiale*	3,8		8,2	8,2
Vol.51 - Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune*	1		2,2	2,2
Vol.52 - Prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	0,5		1	1
Vol.53 - Reglementări privind corupția și crima organizată	1,3		2,8	2,8
Vol.54 - Legislație privind privatizarea societăților comerciale din turism*	0,7		1,4	1,4
Vol.55 - Statutul funcționarilor publici	2,1		4,4	4,2
Vol.56 - Administrația publică locală*	4,1		8,5	8,5
Vol.57 - Protecția copilului	5,6		11,8	11,6
Vol.58 - Regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv*	1,4		2,8	2,7
Vol.59 - Legislație privind notarii publici			6,2	
Vol.60 - Reglementări privind întreprinderile mici și mijlocii - Societăți comerciale - cadru instituțional	4,6		10,1	9,4
Vol.61 - Reglementări privind întreprinderile mici și mijlocii - Înregistrarea și autorizarea comercianților	4,8		9,8	9,8
Vol.62 - Reglementări privind întreprinderile mici și mijlocii - Fiscalitatea	6		12	11,9

* Aceste lucrări conțin acte normative care au fost ulterior modificate și/sau abrogate.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI - CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română - S.A. - Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro